

ADVOKATFIRMA
CHRISTIAN HARLANG

Østre Landsret, 24. afdeling
Bredgade 59
1260 København

J.nr. 600096
CHA/CFJ

PROCESSKRIFT 11

(16. januar 2017)

i sagen B-3448-14

(v/ advokat Christian Harlang)

mod

Forsvarsministeriet,
Holmens Kanal 42,
1060 København K
*(Kammeradvokaten
v/ advokat Peter Biering)*

Sagsøgte udkast af 26. oktober 2016 til de modtagne spørgetemaer (udgøres af i alt 22 temaer til de foreliggende retsmedicinske undersøgelsesrapporter for sagsøgerne 1 - 21 og 23) giver sagsøgerne anledning til følgende bemærkninger, idet sagsøgernes hidtidige processtof fastholdes i det hele:

1.

Kammeradvokaten har i Processkrift G angivet s. 5, næstsidste afsnit, bl.a.:

"Der er udarbejdet et udkast til fælles spørgsmål, der er relevante for alle sagsøgerne, samt et udkast til individuelle spørgsmål for hver af sagsøgerne."

Der er ikke modtaget separat udkast "...til fælles spørgsmål, der er relevante for alle sagsøgerne..." Forsvarsministeriets udkast til spørgetema for hver enkelt sagsøger er stort set enslydende. Såfremt der foreligger et separat udkast til fælles spørgsmål, udover dem, der allerede fremgår af hver enkelt spørgetema, bedes dette fremsendt hurtigst muligt.

Til Kammeradvokatens forslag til spørgetemaer bemærkes for så vidt angår spørgsmål B, C, E og F til Retslægerådet ang. medical report for sagsøger 1, at det ikke er de p.t. aktuelt anvendte diagnosekriterier, der er relevante for en stillingtagen til, om de lægefaglige undersøgelser er anvendelige som dokumentation for, at sagsøgerne har været udsat for torturforbrydelser.

Det relevante er derimod, om de lægefaglige undersøgelser, der fremgår i de foreliggende medical reports fra henholdsvis 2012 og 2014 lever op til de dengang værende diagnostiske kriterier.

Sagsøgerne anmoder derfor om, at spørgsmålene B, C, E og F ændres, således at de afspejler den relevante norm (diagnosekriterierne, der blev anvendt på undersøgelsestidspunkterne, og ikke de, der er gældende i 2017).

Da Kammeradvokaten har stillet i det helt væsentlige de samme spørgsmål for de 21 øvrige sagsøgere, for hvem der foreligger retsmedicinske undersøgelsesrapporter, angår mine bemærkninger ad spørgsmål B, C, E og F samtlige de af Forsvarsministeriet indleverede spørgetemaer.

Forsvarsministeriets udkast til spørgetemaer indeholder alene spørgsmål i henhold til diagnosekriterier, der "...anvendes i Danmark..."

De i nærværende sager foreliggende 22 medical reports er udarbejdet af et internationalt hold bestående af danske retsmedicinere og arabisktalende psykiatere, der er født og opvokset i Mellemøsten.

Undersøgelserne er foretaget i Amman, Jordan og Beirut, Libanon.

De retsmedicinske undersøgelsesrapporter i nærværende sager er ifølge det oplyste udarbejdet i henhold til diagnosesystemet DSM IV.

Der er begrænset forskel imellem de diagnostiske kriterier, som anvendes i henholdsvis det europæiske ICD-10 diagnosesystem og f.eks. det amerikanske DSM IV.

Begge diagnoseklassifikationssystemer er internationalt anerkendte til diagnosticering af eksempelvis PTSD, jf. f.eks. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols domme af:

- 11. juli 2002 i sagen Christine Goodwin mod Storbritannien, præmis 81 (Storkammerdom),
- 12. juni 2003 i sagen Van Kuck mod Tyskland, præmis 52,
- 26. september 2006 i sagen Wainwright mod Storbritannien, præmis 19 og 20.

Det følger således også af dansk ret, hvori Den Europæiske Menneskerettighedskonvention er direkte inkorporeret, at diagnosesystemet DSM IV skal kunne anvendes, således som det synes at være tilfældet i nærværende sager.

Dette giver sagsøgerne anledning til at fremkomme med de i pkt. 2 nedenfor, nr. 1 og 2, supplerende spørgsmål til Retslægerådet.

2.

I forhold til samtlige de 22 foreliggende medical reports ønsker sagsøgerne følgende spørgsmål stillet:

1. Opfylder rapporterne internationalt anerkendte kriterier for at diagnosticere PTSD i forhold til torturofre i Mellemøsten?

2. Opfylder rapporterne diagnoseklassifikationssystemet DSM IV for at diagnosticere PTSD i forhold til torturofre i Mellemøsten?
3. Understøtter/bekræfter det, at PTSD-diagnosen er korrekt, at symptomerne er til stede også adskillige år efter hændelsen d. 25. november 2004?
4. Hvor længe er varigheden af psykiske følger af tortur, såfremt følgerne ikke behandles?
5. Er der nogen overensstemmelse mellem sagsøgers beretninger og de lægefagligt identificerede fund og symptomer, som kan understøtte sandsynligheden for, at sagsøgeren taler sandt?
6. Er det muligt at stille diagnoserne PTSD, depression eller angst uden brug af tests, og ud fra en klinisk undersøgelse og vurdering?
7. Såfremt de diagnosekriterier, der er anvendt i de foreliggende medical reports, ikke måtte være fuldt ud forenelige med de diagnosekriterier, der blev anvendt i Danmark på tidspunktet for undersøgelsesernes foretagelse, indebærer dette så, at diagnoserne må anses for forkerte?

Yderligere processtof forbeholdes.

København, den 16. januar 2016

Christian Harlang